

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
23.П1 бр.1540/2012
Дана 25.02.2013. године
Нови Београд
Булевар Михајла Пупина бр. 16

У ИМЕ НАРОДА

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Снежана Чимбуровић, као судија појединац, у парници из радног односа тужиље [REDACTED] из Београда, ул. [REDACTED] коју заступа адв. Весна Станимировић, ул. Тадеуша Кошћушка бр.36/13, против туженог ДОМ ЗДРАВЉА [REDACTED] из Београда, ул. Кнез Данилова број 18, кога заступа адв. Миодраг Поткоњак, из Београда, ул. Устаничка бр.25, ради исплате, након одржане усмене и јавне главне расправе закључене дана 25.02.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље [REDACTED] из Београда, па се обавезује тужени ДОМ ЗДРАВЉА [REDACTED] из Београда, да тужиљи на име неисплаћене јубиларне награде исплати износ од 25.582,00 динара, са затезном каматом почев од 01.01.2012. године па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом извршења.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиље [REDACTED] из Београда, којим је тражила да суд обавезе туженог ДОМ ЗДРАВЉА [REDACTED] из Београда, да јој на износ од 25.582,00 динара исплати законску затезну камату почев од 01.11.2011. године па до 01.01.2012. године, **КАО НЕОСНОВАН**.

ОДБИЈА СЕ приговор туженог недостатка пасивне легитимације, **КАО НЕОСНОВАН**.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени ДОМ ЗДРАВЉА [REDACTED] из Београда, да тужиљи [REDACTED] из Београда, на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 40.460,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом извршења.

Образложење

Тужила је тужбом тражила да јој тужени исплати износ од 25.582,00 динара, а на име неисплаћене јубиларне награде за непрекидан рад у трајању од 10 година, остварен код туженог са припадајућом затезном каматом почев од 01.11.2011. године па до исплате. Тужбени захтев тужила је засновала на чињеници да је запослена код туженог на пословима зубног техничара, да је дана 30.09.2011.године навршила 10 година радног стажа, да јој припада јубиларна награда у износу од 50% просечне плате у привреди Републике Србије, у складу са чланом 107. став 5 Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, који прописује да је послодавац дужан да запосленом исплати јубиларну награду за 10, 20, 30 и 35 година рада проведеног у радном односу. Трошкове поступка је тражила и определила.

Тужени је у одговору на тужбу и током поступка оспорио тужбени захтев и његову висину у целости, и навео је да је неспорно да је тужила на основу члана 107. став 5 Посебног колективног уговора за здравствене установе крајем септембра 2011 године стекла право на јубиларну награду за 10 година рада, али да је чланом 6 Закона о измена и допунама Закона о буџету РС за 2001.годину (Сл.гласник бр.78/2011) прописано да ће се у 2011. години обрчунавати и исплаћивати јубиларне награде запосленима код корисника средстава из става 1 члана 6 напред поменутог закона, који су испунили услов за остваривање права на јубиларну награду у 2009.години и 2010.години, тако да је захтев тужиле да јој се исплати јубиларна награда, преурањен. Надаље је тужени истакао приговор пасивне легитимације, наводећи да су Републички фонд за здравствено осигурање и Република Србија-Министарство финансија у обавези да тужили исплате јубиларну награду по стицању услова, обзиром да исти врше трансфер финансијски средстава здравственим установама из буџета РС. Предложио је да суд одбаци тужбени захтев као преурањен. Трошкове парничног поступка је тражио.

Главну расправу заказану дана 25.02.2013. године суд је одржао и закључио а у доказном поступку извео је доказе читањем Уговора о раду број 1/635 од 18.09.2002.године, радне књижице на име тужиле, прегледа туженог број 1395 од 23.10.2012.године, Правилника о раду туженог 2007.године, дописа Коморе здравствених установа 27.08.2010.године, иницијативе поднете Уставном суду 25.08.2010.године, дописа Министарства здравља од 13.11.2011.године, решењем туженог број 1967 од 27.03.2012.године са списком запослених којима је исплаћена јубиларна награда за 2011.годину, па је оценом свих изведених доказа, навода странака, и на основу резултата целокупног поступка у смислу одредбе члана 8 ЗПП-а утврдио следеће чињенично стање:

Међу парничним странкама није спорно да је тужила у радном односу код туженог од 01.10.2001.године и да је стекла право на исплату јубиларне награде у 2011. години.

Изведеним доказом читањем Уговора о раду број 1/635 од 18.09.2002.године, суд је утврдио да је тужила засновала радни однос код туженог на неодређено време на пословима зубног техничара, да је чланом 8. прописано да запослени поред месечне зараде има право и на друга примања у складу са Законом и Општим актом послодавца.

Изданим доказом читањем радне књижице на име тужиље, суд је утврдио да је тужиља запослена код туженог од 01.10.2001.године па на даље.

Изданим доказом читањем Потврде број 135 од 23.10.2012.године, суд је утврдио да је тужени потврдио да је тужиља, на радном месту зубног техничара запослена код туженог од 01.10.2001.године, на неодређено време и даље.

Изданим доказом читањем Правилника о раду туженог број 5803 од 28.09.2007.године, суд је утврдио да је чланом 39. ставом 1. прописано да запослени има право на јубиларну награду поводом јубиларних година непрекидног рада у Дому здравља у зависности од расположивих средстава Дома здравља односно реализације планираних прихода, по Одлуци Управног одбора, ставом 2. прописано је да се јубиларном годином сматра година у којој запослени навршава 10,20,30 и 35 година рада, а ставом 3. је прописано да се јубиларна награда исплаћује у висини 50% просечне нето зараде по запосленом у републици-за 10 година, 60% просечне нето зараде по запосленом у републици-за 20 година, 70% просечне нето зараде по запосленом у републици-за 30 година, 70% просечне нето зараде по запосленом у републици-за 35 година.

Изданим доказом читањем дописа Коморе здравствених установа 27.08.2010.године, суд је утврдио да је Комора здравствених установа Србије обавестила све здравствене установе у РС да је поднела иницијативу за покретање поступка пред Уставним судом за оцену законитости Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач РС.

Изданим доказом читањем иницијативе поднете Уставном суду 25.08.2010.године, суд је утврдио да је Комора здравствених установа Србије предложила покретање поступка пред Уставним судом за оцену законитости Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач РС и предложила Уставном суду да иницијативу усвоји и ван снаге стави сва општа и појединачна акта здравствених установа у Републици Србији која су проистекла на основу примене напред поменутог Посебног колективног уговора.

Изданим доказом читањем дописа Министарства здравља од 13.11.2011.године, суд је утврдио да је Министарство здравља навело да ће Влада РС, до краја 2012.године, предложити одговарајуће измене и допуне Закона о здравственом осигурању, Закона о здравственој заштити, као и доношење посебног закона којим ће се уредити питање плаћања дугова здравствених установа према добављачима до 30.09.2012.године

Изданим доказом читањем Решења туженог број 1967 од 27.03.2012.године, суд је утврдио да је тужени наведеном одлуком одобрио исплату јубиларних награда запосленима који су код туженог провели непрекидно 10, 20, 30 и 35 година рада, а услов за исплату награде су остварили током 2011.године, да ће се исплата јубиларних награда уговореним радницима туженог за 2011.годину, вршити према списковима који су достављени РФЗО, да је у допису Фонда за здравствено осигурање 01. бр. 121-617/11-315 од 12.03.2012.године одређен начин исплате и висина јубиларне награде уговореним радницима туженог за 2011. годину, да је на поменутом списку уговорених радника и тужиља као носилац права на исплату

биларне награде и да је висина њене неисплаћене јубиларне награде 27.097,30 динара.

Изведеним доказом читањем исплатне листе од 04.12.2012.годину, суд је утврдио да су исплаћена јубиларне награде већини радника туженог са напред поменутог списка, који су услов стекли у 2011.години, да се на напред наведеној исплатној листи не налази име тужиље.

Према одредби члана 120 Закона о раду ("Сл.гласник РС" бр. 24/2005) одређено је да општим актом односно уговором о раду може да се утврди право на јубиларни награду.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, неспорне наводе странака и наведене законске одредбе суд је нашао да тужбени захтев тужиље основан, а са следећих разлога:

Тужиља је у складу са позитивно правним прописима и са чланом 107. ставом 5. Посебног колективног уговора за здравствене установе, испунила услове за доделу јубиларне награде за 10 година непрекидног рада код туженог. Тужени је у складу са решењем број 1967 од 27.03.2012.године и објављеним списком уговорених запослених који су испунили услов за исплату јубиларне награде 2011.године, одобрио исплату јубиларне награде тужиљи, а по обрачуна финансијске службе туженог иста се има исплатити у износу од 27.097,30 динара. Јубиларна награда тужиљи није исплаћена из разлога недостатка финансијских средстава. Наиме, током поступка несумњиво је утврђено да, је тужени у односу на све запослене са напред поменутог списка број 1824 од 21.03.2012 године који су стекли услов за исплату јубиларне награде 2011.године, донео одлуку о исплати јубиларне награде и исте награде је и исплатио већини запослених са напред поменутог списка, а пошто није тако поступио у случају тужиље, на шта је био дужан, исту је по том основу дискриминисао.

Наиме, тужени се позвао на недостатак финансијских средстава, наводећи да је од РФЗО добио ограничена финансијска средства за исплату јубиларне награде запосленима, да су јубиларне награде исплаћене одређеном броју запослених са напред поменутог списка, али да за тужиљу није било финансијских средстава за исплату јубиларне награде.Обзиром да је тужени морао да поступи на једнак начин према свим запосленима, што значи да тужени или има средстава да исплати јубиларне награде свим запосленима који су стекли то право или нема средстава ни за једног запосленог, суд је становишта да је тужени је у односу на тужиљу поступио дискриминаторски и нанео јој је штету у висини припадајуће јубиларне награде.

Стога је суд на основу одредбе члана 120 Закона о раду, одредбе члана 107. став 5. Посебног колективног уговора за здравствене установе, одредбе члана 154. Закона о облигационим односима и донео одлуку као у ставу првом изреке пресуде и обавезао туженог да тужиоцу исплати јубиларну награду на име 10 година непрекидног рада код туженог, а у износу од 25.582,00 динара (колико је и постављен тужбени захтев).

Суд је одлуку о камати донео на основу члана 277 Закона о облигационим односима, узимајући у обзир чињеницу да исплата јубиларне награде доспева на крају текуће године када је то право стечено па је у том смислу тужиљи на износ од 25.582,00 динара досудио затезну камату почев од 01.01.2012. године као дана доспелости њеног потраживања па до коначне исплате.

Имајући у виду да је тужиља тражила да јој тужени исплати затезну камату почев од 01.11.2011. године а да је суд утврдио да је доспелост тужиљиног потраживања наступила 01.01.2012. године, то је суд одбио захтев тужиље за исплату затезне камате на износ од 25.582,00 динара за период од 01.11.2011. године па до 01.01.2012. године.

Одлучујући о приговору недостатка пасивне легитимације на страни туженог, суд је нашао да је и овај приговор неоснован. Тужени је пасивно легитимисан у овој парници, јер је у материјалноправном односу са тужиљом, а Република Србија је само оснивач туженог, док РФЗО врши трансфер финансијских средстава здравственим установама. Наиме тужиља је у радном односу код туженог који има статус посебног правног лица и који као посебно правно лице одговара за своје обавезе а тиме и за обавезу да запосленима исплаћује јубиларну награду.

Суд је ценио и остале наводе парничних странака дате током поступка и приложене доказе, али исте није посебно образлагао налазећи да не би били од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Суд је усвојио захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка у смислу одредбе члана 153 Закона о парничном поступку признавши тужиљи трошкове на име ангажовања пуномоћника-адвоката и то за састав 2 образложена поднеска износ од 12.000,00 динара, приступ на 3 одржана рочишта износ од 22.500,00 динара, за таксу на тужбу износ од 2.980,00 динара и таксу на пресуду 2.980,00 динара што укупно чини износ од 40.460,00 динара, одмерено по АТ и ТТ важећој у време доношења одлуке.

СУДИЈА

Снежана Чимбуровић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, а преко овог суда.